

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.637 van 27 juni 2017
in de zaken A. 215.858/XIV-36.430 (I)
A. 218.576/XIV-36.934 (II)**

In zake : I+II
Beni VAN GUCHT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Koen Geelen en Elsbeth Loncke
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Gouverneur Roppesingel 131
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

I+II
de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

I+II
Wilfried DE BUCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Nathalie Brys
kantoor houdend te 9031 Drongen
Kroonprinsstraat 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1.1. Het beroep in de zaak A. 215.858/XIV-36.430 (hierna: *sub I*),
ingesteld op 18 mei 2015, strekt tot de nietigverklaring van:

1. de beslissing van de nationale selectiecommissie voor hogere officieren van
3 februari 2015 waarbij verzoeker een quotering van 50/145 behaalt als kandidaat

‡CHGRJFHCA-BDAAFJT‡

voor de baremische verhoging naar loonschaal O7 voor het referentiejaar 2006;

2. de beslissing van de nationale selectiecommissie voor hogere officieren van 3 februari 2015 waarbij zij de lijst en volgorde van de aanbevolen kandidaten voor de overgang naar de loonschaal O7 vaststelt;

3. de beslissing van de nationale selectiecommissie voor hogere officieren van 12 maart 2015, “waarbij zij het bezwaarschrift van verzoeker, gericht tegen de eerdere twee beslissingen van deze commissie van 3 februari 2015 niet gegrond verklaart en deze eerdere beslissingen bevestigt ‘zowel individueel voor wat betreft de aan de Heer Van Gucht Beni toegekende quotering als algemeen voor wat betreft de rangschikking van de kandidaten’.”

1.2. Het beroep in de zaak A. 218.576/XIV-36.934 (hierna: *sub II*), ingesteld op 26 februari 2016, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 18 december 2015 waarbij de overgang naar de loonschaal O7 met ingang van 1 januari 2007 wordt verleend aan de heren hoofdcommissarissen van de politie: Baelemans Eddy, Tirez Kurt, Baetsle Philippe, Willemart Didier, Rikir Jean-Paul, Pacolet Roland, Goovaerts Michel, Bosmans Francis, Muyters Serge, De Buck Wilfried, Maes Pascal, Mahieu Johan, Guion Renato, Jacobs Pierre, Delval Patrick en waarbij de overgang naar de loonschaal O7 met ingang van 1 januari 2007 voor de heer hoofdcommissaris van politie Muylaert Eddy in beraad wordt gehouden.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft in beide zaken een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft in beide zaken een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft in beide zaken een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomsten zijn toegestaan bij beschikkingen van 4 augustus 2015 respectievelijk van 7 juni 2016. De tussenkomende partij heeft in beide zaken een memorie ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft voor beide zaken een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft in beide zaken een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft in beide zaken een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 mei 2017.

Staatsraad Kaat Leus heeft voor beide zaken verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Christiaens, die *loco* advocaat Koen Geelen verschijnt voor verzoeker, advocaat Valery Schalenbourg, die *loco* advocaat Stijn Butenaerts verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Nathalie Brys, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat het bedrag van de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is hoofdcommissaris van politie werkzaam bij de federale politie.

3.2. Bij nota van de Algemene Directie van de Ondersteuning en het Beheer van de Federale Politie van 1 juli 2014 wordt de oproep voor de “Baremische loopbaan in het officierskader - Toekenning van de loonschalen O7 en O8 - Toetsingsjaar 2006” bekendgemaakt. Het aantal hoofdcommissarissen dat voor overgang naar loonschaal O7 in aanmerking komt, wordt vastgesteld op 16 voor het jaar 2006.

In de oproep tot kandidaatstelling wordt onder punt 6 ‘Selectiecommissie’ gesteld: “[d]e samenstelling van de nationale selectiecommissie voor hogere officieren vindt u als bijlage 3 bij deze oproep. De aandacht van de kandidaten wordt gevestigd op de wrakingsprocedure vervat in art. VII.II.32 en VII.II.42 RPPol.”

De genoemde bijlage 3 bevat de samenstelling van de Nationale Selectiecommissie voor hogere officieren (hierna: de “nationale selectiecommissie”). Zij luidt:

Samenstelling	Lid	Plaatsvervanger
Inspecteur-generaal van de Algemene inspectie, voorzitter	HCP François Adam (AIG)	HCP Guy Decafmeyer (AIG - Dienst Individuele Onderzoeken)
Directeur-generaal van de Algemene directie bestuurlijke politie	HCP Olivier Libois (DGA)	HCP Jean-Claude Gunst (DirCo Antwerpen)
Directeur-generaal van de Algemene directie gerechtelijke politie	HCP Claude Fontaine (DGJ)	HCP Patrick Vande Cavey (DSP)
korpschef van de lokale politie	HCP Frank Mulleners (PZ Gaoz)	HCP Dirk Van Nuffel (PZ Brugge)

korpschef van de lokale politie	HCP Johan De Becker (PZ Brussel West)	HCP Michel Deraemaeker (PZ Oudergem/Watermaal Bosvoorde/Ukkel)
lid die niet tot het personeel van de politiediensten behoort	De heer Philip Willekens (Directeur-generaal ADVP)	De heer Benoît Breyne (Adviseur ADVP)
lid die niet tot het personeel van de politiediensten behoort	Mevrouw Anne Laevens (Directeur ADVP)	De heer Jo Vanhecke (Attaché ADVP)
Secretaris	HCP Jean-Pierre Claerebout (AIG - Dienst Statuten)	HCP Joachim Durnez (AIG - Dienst Statuten)

3.3. Verzoeker heeft op 2 september 2014 zijn kandidatuur ingediend.

3.4. Tijdens haar zitting van 27 november 2014 onderzoekt de nationale selectiecommissie de ingediende kandidatuur en verklaart deze ontvankelijk.

3.5. In haar zitting van 3 februari 2015 onderzoekt de nationale selectiecommissie de ontvankelijk bevonden kandidaatstellingen. Zij kent verzoeker voor de beoordelingscriteria opgesomd in bijlage 2 bij de oproep tot kandidaatstelling, een score van 50/145 toe.

Dit is de eerste bestreden beslissing in de zaak *sub I* (hierna: de eerste bestreden beslissing).

3.6. Tijdens diezelfde vergadering van 3 februari 2015 maakt de commissie een rangschikking op van de kandidaten in volgorde van geschiktheid met het oog op de aanbeveling voor overgang naar loonschaal O7. Vermits voor het referentiejaar het aantal hoofdcommissarissen dat kan overgaan naar loonschaal O7 werd vastgesteld op zestien, worden de zestien eerst gerangschikte kandidaten voor overgang naar loonschaal O7 aanbevolen.

Dit is de tweede bestreden beslissing in de zaak *sub I* (hierna: de tweede bestreden beslissing) die hem werd meegedeeld bij schrijven van 11 februari 2015.

Verzoeker blijkt met zijn score gerangschikt te zijn als negentiende. De zestiende aanbevolen kandidaat behaalde een score van 60/145.

3.7. Op 23 februari 2015 heeft verzoeker tegen deze beslissing een bezwaarschrift ingediend bij de nationale selectiecommissie. Het bezwaarschrift bevat veertien afzonderlijke bezwaren.

3.8. Op haar zitting van 12 maart 2015 onderzoekt de nationale selectiecommissie de bezwaarschriften van verzoeker. Zij beslist dat de bezwaarschriften ontvankelijk zijn, doch de bezwaren ongegrond en bevestigt haar eerder genomen beslissingen van 3 februari 2015 (zie *supra*, punten 3.5. en 3.6.) “zowel individueel voor wat betreft de aan de Heer Van Gucht Beni toegekende quoterings als algemeen voor wat betreft de rangschikking van de kandidaten”.

Dit is de derde bestreden beslissing in de zaak *sub I* (hierna: de derde bestreden beslissing).

Bij aangetekend schrijven van 18 maart 2015 wordt verzoeker ervan in kennis gesteld. Op dezelfde datum wordt het gemotiveerd voorstel van de nationale selectiecommissie aan de minister overgemaakt.

3.9. Bij koninklijk besluit van 18 december 2015 wordt aan 15 van de 16 door de nationale selectiecommissie aanbevolen kandidaten de overgang naar de loonschaal O7 verleend, met ingang van 1 januari 2007. De overgang naar loonschaal O7 van de door de nationale selectiecommissie aanbevolen kandidaat, HCP E. Muylaert wordt, “in beraad [...] gehouden”.

Dit is de in de zaak *sub II* bestreden beslissing (hierna: de vierde bestreden beslissing).

3.10. De aanbevelingen van de nationale selectiecommissie van 3 februari 2015 waarbij zij de kandidaten in orde van geschiktheid aanbeveelt voor overgang naar loonschaal O7 (dit is de tweede door verzoeker bestreden beslissing), evenals het koninklijk besluit van 18 december 2015 waarbij aan 15 van de 16 kandidaten de overgang naar loonschaal O7 met ingang van 1 januari 2007 wordt verleend en waarbij de overgang naar loonschaal O7 van nog een door de nationale selectiecommissie aanbevolen kandidaat in beraad wordt gehouden (dit is de vierde door verzoeker bestreden beslissing), wordt bij de Raad van State nog door drie andere kandidaten met een annulatieberoep bestreden.

Deze zaken zijn bij de Raad van State bekend onder de nummers (1.) A. 215.818/XIV-36.417 en A. 218.563/XIV-36.933, (2.) A. 215.852/XIV-36.426 en A. 218.300/XIV-36.898 en, tot slot, (3.) A. 215.854/XIV-36.428 en A. 218.301/XIV-36.897 waarin heden een arrest wordt gewezen.

IV. Samenvoeging

4. Gelet op de samenhang tussen de thans voorliggende beroepen tot nietigverklaring en met het oog op een goede rechtsbedeling is er reden om beide beroepen samen te voegen en ze in één arrest af te handelen.

5. De zaken A. 215.858/XIV-36.430 en A. 218.576/XIV-36.934 worden gevoegd.

V. Ontvankelijkheid

Betreffende het voorwerp van de ingediende beroepen

6. Bij arrest nr. 238.636 van 27 juni 2017 in de in punt 3.10. genoemde zaken A. 215.852/XIV-36.426 en A. 218.300/XIV-36.898 die werden gevoegd, heeft de Raad van State de tweede en de vierde door verzoeker bestreden beslissing vernietigd.

De voorliggende annulatieberoepen hebben bijgevolg geen voorwerp meer wat de tweede en de vierde bestreden beslissing betreft.

De door verzoeker ingediende annulatieberoepen dienen hierna nog enkel te worden beoordeeld wat de eerste en de derde in de zaak *sub I* bestreden beslissingen betreft.

Exceptie van niet-ontvankelijkheid wat de eerste bestreden beslissing betreft

7. In haar memorie van antwoord in de zaak *sub I* werpt de verwerende partij op, en de tussenkomende partij sluit zich hierbij aan, dat enkel de derde bestreden beslissing op ontvankelijke wijze met een annulatieberoep kan worden bestreden. De derde bestreden beslissing werd genomen ingevolge het door verzoeker ingediende bezwaarschrift overeenkomstig artikel VII.II.36 RPPol, dat een georganiseerd administratief beroep betreft. Dit beroep dient niet alleen te worden uitgeput vooraleer een annulatieberoep te kunnen indienen, maar ook is de beslissing ingevolge dit beroep een eindbeslissing, die ingevolge de devolutieve werking van het georganiseerd administratief beroep, in de plaats komt van de eerdere beslissing en deze opslorpt.

8. Verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord in essentie dat het uitgangspunt van de verwerende partij dat de derde bestreden beslissing de eerdere beslissingen opslorpt, niet correct is. De drie bestreden

beslissingen (lees, te dezen, nog enkel de eerste en de derde bestreden beslissing (*cfr.* punt 6)) hebben immers een verschillende finaliteit en werking. De eerste bestreden beslissing stelt de individuele score van verzoeker vast en heeft een individuele werking. De tweede beslissing stelt de rangschikking van alle kandidaten vast en heeft een meer dan individuele werking. De derde bestreden beslissing oordeelt over het bezwaar van verzoeker over de twee eerste beslissingen en heeft een individuele werking ten aanzien van verzoeker. De finaliteit en draagwijdte van deze laatste beslissing is derhalve anders bij de twee eerste beslissingen, zodat zij onmogelijk deze beslissingen kan opsorpen. Dit zou immers betekenen dat de individuele beoordeling van het bezwaar van verzoeker, de algemene beslissing waarin de nationale selectiecommissie de rangorde voor alle kandidaten vaststelt, zou opsorpen en uit de rechtsorde doen verdwijnen. Dit kan niet aangezien, behalve verzoeker, alle andere kandidaten de werking van de derde beslissing niet ondergaan. Verzoeker stelt verder dat de derde beslissing zich overduidelijk de motieven van de eerste twee beslissingen, na de bezwaren van de verzoeker te hebben beantwoord, eigen maakt, reden waarom de nationale commissie de eerste twee beslissingen bevestigt. Hoogstens voegt de derde bestreden beslissing nog bijkomende motieven toe, namelijk deze waarin de bezwaren worden weerlegd. De derde bestreden beslissing heeft enkel maar logica indien men aanneemt dat deze zich baseert op de motieven van de eerste en de tweede bestreden beslissing. Het is in die zin dat men het principe, dat de bestuurlijke beroepsbeslissing de oorspronkelijke bestuurshandeling “opslorpt”, *in casu* moet begrijpen. Bijgevolg zijn de middelen gericht tegen de motieven in de eerste en tweede bestreden beslissing, ook gericht tegen de derde bestreden beslissing die zich deze motieven eigen maakt. Verzoeker wijst er tot slot op dat het om loutere redenen van rechtszekerheid nodig is dat alle beslissingen, die onlosmakelijk verbonden zijn met een nietige beslissing, evenzeer vernietigd worden zodat ze definitief uit het rechtsverkeer verdwijnen en er geen discussie kan ontstaan over de vraag of ze nog in enige mate voortleven. Deze discussie kan ontstaan indien enkel de zogenaamde opslopende beslissing zou worden vernietigd.

Beoordeling

9. Zoals uit punt 6 hiervoor is gebleken is de tweede in de zaak *sub I* door verzoeker bestreden beslissing uit de rechtsordening verdwenen door de vernietiging ervan (*erga omnes, ex tunc*) bij arrest nr. 238.636 van heden.

De door de verwerende partij in de voorliggende zaak opgeworpen exceptie wordt hierna nog enkel beoordeeld wat de door verzoeker eerste bestreden beslissing betreft.

Wat die bestreden beslissing betreft, kan verzoeker niet worden bijgetreden. De eerste bestreden beslissing is de beslissing van de nationale selectiecommissie van 3 februari 2015 waarbij de individuele score van verzoeker wordt vastgesteld wijl de derde bestreden beslissing de beslissing is van diezelfde nationale selectiecommissie van 12 maart 2015 over het door verzoeker op grond van artikel VII.II.36 RPPol ingediende bezwaarschrift, waarbij zij de bezwaren ongegrond bevindt en (onder meer) de eerste bestreden beslissing bevestigt.

Het in artikel VII.II.36 RPPol bedoelde beroep betreft een georganiseerd administratief beroep. Door de devolutieve werking ervan is alleen de door het beroepsorgaan in laatste aanleg genomen beslissing vatbaar voor een annulatieberoep bij de Raad van State. Wanneer, zoals te dezen, tegen een beslissing een georganiseerd administratief beroep openstaat, moet dit eerst op ontvankelijke wijze worden uitgeput alvorens de bestuurde zich tot de Raad van State kan wenden. Verzoeker heeft het in artikel VII.II.36 RPPol bedoelde beroep uitgeput, hetgeen aanleiding heeft gegeven tot de derde bestreden beslissing van 12 maart 2015 waarbij de nationale selectiecommissie de eerste door verzoeker bestreden beslissing heeft bevestigd. De derde bestreden beslissing is in de plaats getreden van de eerste bestreden beslissing. Enkel de derde bestreden beslissing is de in laatste aanleg genomen eindbeslissing voor verzoeker. Deze eindbeslissing heeft de in eerste aanleg genomen beslissing opgeslorpt, zodat de eerste bestreden beslissing geacht wordt niet meer in de rechtsorde aanwezig te zijn, wat niet belet

dat verzoeker de onwettigheden die aan de in eerste aanleg genomen bestreden beslissing zou kleven, kan inroepen in zoverre de derde bestreden beslissing gebaseerd is op diezelfde onwettigheden.

De exceptie is in de aangegeven mate gegrond.

10. Derhalve, in zoverre het beroep is gericht tegen de eerste bestreden beslissing van 3 februari 2015 van de nationale selectiecommissie, is het niet-ontvankelijk.

11. Gelet op hetgeen hiervoor is gesteld in punt 6 en in punt 10 wordt hierna nog enkel de wettigheid van de derde bestreden beslissing onderzocht.

VI. Onderzoek van het in het auditoraatsverslag ambtshalve opgeworpen middel wat de derde bestreden beslissing betreft

12. In het auditoraatsverslag wordt er, ambtshalve, op gewezen dat in de zaak A. 215.852/XIV-36.426 - dit is de zaak waarin de Raad van State heden arrest nr. 238.636 heeft uitgesproken -, de nationale selectiecommissie onregelmatig was samengesteld zodat zij niet bevoegd was om de in die zaak eerste en tweede bestreden beslissingen te nemen.

De (on)bevoegdheid van de steller van de akte raakt de openbare orde en moet desnoods ambtshalve worden opgeworpen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de nationale selectiecommissie tijdens haar zitting van 12 maart 2015 waarop zij de derde bestreden beslissing heeft genomen, op dezelfde wijze was samengesteld als ten tijde van de in de hiervoor genoemde zaak A. 215.852/XIV-36.426 eerste en tweede bestreden beslissingen.

13. In haar laatste memorie gaat de verwerende partij in op het in het auditoraatsverslag ambtshalve opgeworpen middel. De verwerende partij legt, wat de heren Mulleners en De Becker (dit zijn de individueel aangewezen leden als bedoeld in artikel VII.II.26, 1° RPPol) betreft, een e-mail voor van 18 maart 2014 waaruit volgens haar blijkt dat de betrokkenen wel degelijk werden aangewezen uit een lijst van (ten minste) 4 korpschefs voorgesteld door de vaste commissie voor de lokale politie. Volgens haar wordt hiermee bevestigd wat “kon worden afgeleid uit artikel 2 van het Ministerieel Besluit d.d. 4 april 2014 ‘houdende de aanwijzing van de leden van de nationale selectiecommissie voor hogere officieren”.

Beoordeling

14. De artikelen VII.II.25, eerste lid, 4° en VII.II.26, 1°, RPPol bepalen:

“Art. VII.II.25. Bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken bestaat, met het oog op de toekenning van de loonschalen O7 en O8, een nationale selectiecommissie voor hogere officieren, in deze afdeling de ‘selectiecommissie’ genoemd, die als volgt is samengesteld:

[...]

4° twee korpschefs van de lokale politie die ten minste de loonschaal O7 genieten;

[...].”

“Art. VII.II.26. De minister wijst aan:

1° de in artikel VII.II.25, eerste lid, 4°, bedoelde korpschefs onder die welke voorkomen op een lijst bevattende ten minste vier korpschefs die worden voorgesteld door de Vaste Commissie voor de lokale politie;

[...].”

Zoals de Raad van State in zijn arrest nr. 238.636 van heden heeft geoordeeld, moet ook te dezen worden vastgesteld dat met de e-mail van 18 maart 2014 die de verwerende partij met haar laatste memorie bijbrengt, geen bewijs voorligt dat de bij het ministerieel besluit van 4 april 2014 aangeduide korpschefs zijn aangewezen op grond van een lijst bevattende minstens vier korpschefs die werden voorgesteld door de vaste commissie voor de lokale politie. Bij die e-mail die uitgaat van P.D.M. wordt weliswaar een lijst van

4 kandidaten-korpschefs, één Nederlandstalig lid en een plaatsvervanger en één Franstalig lid en een plaatsvervanger voor de samenstelling van de nationale selectiecommissie voor de hogere officieren overgemaakt doch daaruit blijkt niet, minstens niet afdoende, dat het voorstel uitgaat van de vaste commissie voor de lokale politie noch wordt daarmee een bewijs bijgebracht dat deze aanwijzing is gebeurd op basis van een voorstel van de vaste commissie waartoe in het auditoraatsverslag nochtans was verzocht. Bovendien wordt daarmee evenmin aangetoond dat de aangewezen leden Mulleners en De Becker (beide HCP - korpschef), ten minste de loonschaal O7 genieten.

Het standpunt van de verwerende partij dat het ministerieel besluit van 4 april 2014 “definitief” voor wettig moet worden gehouden en niet langer in vraag kan worden gesteld omdat de termijn om ertegen een beroep tot nietigverklaring in te stellen is verstreken, kan niet worden bijgevallen. Het ministerieel besluit van 4 april 2014 is immers geen individueel besluit dat rechten verleent zodat de onwettigheid ervan steeds kan worden ingeroepen.

15. De onregelmatige samenstelling van de nationale selectiecommissie leidt tot de onwettigheid van de derde bestreden beslissing die aldus is genomen door een daartoe onbevoegde overheid.

Het in het auditoraatsverslag ambtshalve opgeworpen middel is in de aangegeven mate gegrond.

16. Gelet op wat hiervoor is uiteengezet, behoeven de door verzoeker aangevoerde middelen niet verder te worden onderzocht. Hetzelfde geldt voor het door hem aangevoerde tiende middel dat is gesteund “op de schending van het gelijkheidsbeginsel zoals dit voortvloeit uit artikel 10 en 11 G.W. en als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; en van artikel VII.II.35 RPol” waarover hij in zijn laatste memorie stelt dat het, zo gegrond, tot “de ruimste vernietiging” zou leiden”. De onregelmatige samenstelling van de nationale selectiecommissie houdt immers in dat zij niet bevoegd was om de

derde bestreden beslissing te nemen en derhalve niet over zijn kandidatuur vermocht te beslissen.

BESLISSING

1. De zaken nrs. A. 215.858/XIV-36.430 (de zaak *sub* I) en A. 218.576/XIV-36.934 (de zaak *sub* II) worden samengevoegd.

2. De Raad van State vernietigt de beslissing van de nationale selectiecommissie voor hogere officieren van 12 maart 2015 waarbij zij het bezwaar van verzoeker ongegrond verklaart en haar eerder genomen beslissingen van 3 februari 2015 bevestigt “zowel individueel voor wat betreft de aan de Heer Van Gught Beni toegekende quoterings als algemeen voor wat betreft de rangschikking van de kandidaten”.

De Raad van State verworpt het beroep voor het overige.

3. De verwerende partij wordt in de beide zaken verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 1400 euro, die verschuldigd is aan verzoeker.

De tussenkommende partij wordt in beide zaken verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 300 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
zevenentwintig juni tweeduizend zeventien, door de Raad van State, XIVE kamer,
samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques